

5.

Finansministeriet.

København, den 16. April 1912.

Ved at meddele, at der i Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten under § 6 e. er anført som fradragsberettiget:

„Forbrugsafgifter, naar de have Karakteren af Driftsomkostninger for den skattepligtige“, har det ærede Udvalg med Bemærkning, at det angaaende den nævnte Bestemmelse i de til Lovforslaget knyttede Bemærkninger er udtalt, at medens Forbrugsafgifter ikke efter Forslaget kunne komme til Fradrag, har man fundet Anledning til udtrykkelig at anføre, at saadant Fradrag kan finde Sted under forannævnte Omstændigheder, i Skrivelse af 26. f. M. udbedt sig nærmere Forklaring af det i anførte Forslag tilsigtede samt Oplysning om, hvilken Anledning der, som antydet i Bemærkningerne, har fremkaldt Optagelse af nævnte nye Bestemmelse.

Foranlediget heraf skal man meddele, at det i den Tid, Loven af 15. Maj 1903 om Indkomst- og Formueskat til Staten har været i Virksomhed, fortolkningsmæssigt har været fastslaaet (se Vejledningen til Loven af 12. December 1903, Artikel 6, 4°, 2det Stk.), at Told- og Produktionsafgifter kunne bringes i Fradrag ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst, for saa vidt de kunne betragtes som Driftsudgifter for den paagældende skattepligtige.

Da Forholdet imidlertid er det, at „Driftsudgifter“ i Loven som ogsaa nu i Forslaget defineres som „Udgifter, der ere anvendte til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten“, og dette kun i uegentlig Forstand kan siges at være Tilfældet med de her nævnte Afgifter, har man anset det for rettest at søge indført positiv Lovhjemmel for deres Fradragsberettigelse.

N. Neergaard.

B. Reimuth.

Til Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.